

Türkiye'nin ve dünyanın tek matematik köyünden yazıyorum... Yazokulu biteli bir hafta olmadı henüz. Üç ay boyunca cıvı cıvı olan köyümüz şu anda dingin bir sessizliğe büründü.

Özetle, Türkiye'nin dört bir yanından 300 kadar lise ve üniversite öğrencisi geldi köye. Bir kısmı çadırlarda olmak üzere toplam 800 hafta kaldılar. Dünyanın ve Türkiye'nin 16 değişik üniversitesinden 35 hoca 41 değişik ders verdi.

Kazasız belasız ve çok verimli bir yaz geçti. Öğrenciler muhteşem bir deneyim yaşadılar ve yaşattılar.

Her şeyden önce özgürdüler; müdürsüz, şefsiz, otoritesiz... Alabildiğine özgürlüğün önündeki tek engel başkasının rahatsızlığıydı.

Bu özgürlük kimi liselinin başını döndürse de istisnasız hepsi bir yaşam dersi olarak köyden ayrıldı. Başka türlü bir ilişki yumağının olabileceğini, başka türlü bir ortamda yaşanabileceğini birebir gördüler. Köyden bambaşka bir insan olarak ve gözleri yaşlı ayrıldılar. Kimi de resmen hüngür hüngür ağladı.

Günde sekiz saat derse girdiler, gerçek matematik neymiş gördüler. Artan zamanlarında da matematik düşündüler. Sadece matematik değil, derin felsefe de yaptık. Ne matematik felsefesiz ne de felsefe matematiksiz olur.

Bunun dışında temizlik, yemek, bulaşık, bahçe bakımı gibi gündelik işlerde çalıştılar. Başlangıçta "ben tuvalet temizlemem" diyen de oldu bulaşık yıkarken tabakların yarısını kıran da... Derin felsefe sonucu "bu bulaşık aslında yok" diyenin gözünün yaşına bakılmadı! Kimisi de devam eden ufak tefek inşaata yardım etti. Ama sonuçta herkes dönüşümlü olarak her işi severek yaptı.

Köyü sahiplendiler. Nerden mi belli? "Bu arazi de bizim mi?", "Zeytinlerimizi ne zaman toplayacağız?", "Seneye daha büyük bir bostan yapacak mıyız?" gibi birinci çoğul şahıslı sorulardan... Ama bu köy gerçekten hepimizin. İmeceyle kurulan Matematik Köyümüz imeceyle yaşamaya devam ediyor.

Matematikten nefret eden, her dersiyli sıfır çeken öğrenciler de katıldı yazokuluna. Matematiğe son bir şans vermek istemişler. Matematiğe ve zekalarına hayran kalarak ayrıldılar köyden.

Dünya çapında matematikçi olacak gençler vardı aralarında, hem de bir iki kişi değil. Bu eğitim sisteminde böyle gençler nasıl yetişiyor, anlamıyorum. Mucize!

Bir gün, bir ay önceki programa katılmış üç liseli genç çıkageldi. Köyümüzü özledik dediler... Bütün gün inşaatta çalışıp gece çadırlarında uyudular. Ertesi gün de gittiler.

Anlaşılan şu ki, gençler özgürlüğe, sorumluluğa ve saygıya açlar.

Bir türlü bitiremediğim bu mektup daha çok uzayıp gider; o kadar güzel anılar var ki. Elele verilince ne köyler, ne dünyalar kuruluyor!

Köyün oluşumunda katkıda bulunan, emeğiyle ya da maddi olarak destek veren, bu olağanüstü deneyimin yaşanmasına olanak sağlayan herkese gençler adına sonsuz teşekkür ederim.

Bu vesileyle, yaklaşan bayramınızı Vakıfça kutlarız.

Ali Nesin (www.nesinvakfi.org, www.matematikkeyi.org)